

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (UE) 2020/1893**z dnia 14 maja 2020 r.****zawierająca uwagi stanowiące integralną część decyzji w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2018, sekcja II – Rada Europejska i Rada**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając swoją decyzję w sprawie absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2018, sekcja II – Rada Europejska i Rada,
 - uwzględniając zalecenie Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawie 1069/2019/MIG dotyczące sponсорowania prezydencji Rady Unii Europejskiej,
 - uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich z dochodzenia strategicznego OI/2/2017/TE w sprawie przejrzystości procesu legislacyjnego Rady,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 stycznia 2019 r. w sprawie dochodzenia strategicznego OI/2/2017 Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich dotyczącego przejrzystości podczas dyskusji ustawodawczych w organach przygotowawczych Rady UE ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 100 Regulaminu i załącznik V do Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A9-0038/2020),
- A. mając na uwadze, że w ramach procedury udzielania absolutorium organ udzielający absolutorium pragnie podkreślić szczególne znaczenie dalszego wzmocnienia legitymacji demokratycznej instytucji Unii poprzez zwiększenie przejrzystości i odpowiedzialności oraz wdrażanie koncepcji budżetowania celowego i właściwego zarządzania zasobami ludzkimi;
1. odnotowuje z zadowoleniem, że w sprawozdaniu rocznym za rok 2018 Trybunał Obrachunkowy (zwany dalej „Trybunałem”) nie stwierdził w odniesieniu do Rady Europejskiej i Rady żadnych poważnych uchybień w objętych kontrolą obszarach dotyczących zasobów ludzkich i zamówień;
 2. odnotowuje wniosek Trybunału, zgodnie z którym w łącznych płatnościach za rok zakończony dnia 31 grudnia 2018 r. w odniesieniu do wydatków administracyjnych Rady nie wystąpiły istotne błędy, a zbadane systemy nadzoru i kontroli były skuteczne;
 3. zasadniczo wyraża ubolewanie, że rozdział 10 „Administracja” w sprawozdaniu rocznym Trybunału za rok 2018 ma raczej ograniczony zakres i ograniczone wnioski, pomimo że dział 5 „Administracja” wieloletnich ram finansowych uznaje się za obciążony niskim ryzykiem;
 4. zwraca uwagę, że Trybunał wybrał dla wszystkich instytucji i organów Unii próbę 45 transakcji w ramach działu 5 „Administracja” wieloletnich ram finansowych; zwraca uwagę, że próbę tę dobrano tak, by była reprezentatywna dla różnych rodzajów wydatków w ramach działu 5, który stanowi 6,3 % budżetu Unii; zauważa, że Trybunał określił wydatki administracyjne jako obciążone niskim ryzykiem; uważa jednak, że liczba transakcji wybranych w odniesieniu do „innych instytucji” jest niewystarczająca, i zwraca się do Trybunału o zwiększenie ich liczby co najmniej o 10 %;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2019)0045.

5. ubolewa, że nie rozpatrzono wniosku, przedstawionego przez Parlament w poprzednich rezolucjach w sprawie udzielenia absolutorium, o rozdzielenie budżetu Rady Europejskiej i Rady na odrębny budżet dla każdej z tych instytucji; wzywa Radę do stworzenia odrębnych budżetów ze względu na przejrzystość i w celu zwiększenia odpowiedzialności i efektywności wydatków obu instytucji;
6. odnotowuje, że w 2018 r. Rada dysponowała ogólnym budżetem w wysokości 572 854 377 EUR (w porównaniu z 561 576 000 EUR w 2017 r.), zaś ogólny wskaźnik wykonania wyniósł 91,9 % (w porównaniu z 93,8 % w 2017 r.); odnotowuje zwiększenie środków budżetowych o 11,3 mln EUR, co stanowi wzrost o 2,0 % w porównaniu z 3 % wzrostem w 2017 r. i 0,6 % – w 2016 r.;
7. z zadowoleniem przyjmuje ogólnie ostrożne i należyte zarządzanie finansami przez Radę; przyznaje, że w budżecie Rady nastąpiły zmiany, gdyż w 2010 r. wyniósł on 634 mln EUR, zaś w 2018 r. – 573 mln EUR, co stanowi spadek o 9,63 %;
8. odnotowuje, że środki przeniesione z 2018 r. na 2019 r. wyniosły łącznie 56 599 584 EUR, co stanowi 10,7 % środków (w porównaniu z 60 576 175 EUR, czyli 11,5 % w 2017 r.), które pochodzą głównie z takich kategorii jak systemy komputerowe (18,3 mln EUR), budynki (16,0 mln EUR) i tłumaczenia ustne (11,9 mln EUR); odnotowuje, że w 2018 r. środki anulowane wyniosły 46 348 862 EUR (w porównaniu z 35 025 789 EUR w 2017 r.); przypomina Radzie, że przeniesienia stanowią wyjątek od zasady jednoroczności i powinny odzwierciedlać rzeczywiste potrzeby, w związku z czym wzywa Radę do podjęcia większych starań, aby uniknąć przeszacowań budżetowych;
9. ponownie zwraca uwagę na niski wskaźnik wykonania środków przeznaczonych na koszty podróży służbowych delegacji, w odniesieniu do których podjęto zobowiązania na kwotę w wysokości 11,1 mln EUR w stosunku do ostatecznego budżetu – w tym wewnętrznych przesunięć środków – w wysokości 22,3 mln EUR; zwraca uwagę, że ponieważ państwa członkowskie musiały zwrócić niewykorzystane kwoty z poprzednich lat, Rada przeznaczyła tylko 11,1 mln EUR na kolejne płatności; wzywa Radę do poinformowania Parlamentu o osiągniętych wynikach dotyczących polityki negocjowanej z państwami członkowskimi w celu rozwiązania tego istniejącego od dawna problemu;
10. przyjmuje do wiadomości, że planie zatrudnienia na 2018 r. przewidziano 3 031 stanowisk (w porównaniu z 3 027 stanowiskami w 2017 r.); odnotowuje, że w 2018 r. zatrudniono 137 osób (74 stałych urzędników i 63 pracowników zatrudnionych na czas określony), a w tym samym roku 184 osoby odeszły z instytucji (154 stałych urzędników i 30 pracowników zatrudnionych na czas określony), co spowodowało spadek netto liczby obsadzonych stanowisk o 47 i było główną przyczyną niepełnego wykorzystania środków w wysokości 18,8 mln EUR w pozycji budżetowej „plan zatrudnienia”;
11. stwierdza, że obciążenie pracą było większe, co odzwierciedla łączna liczba 7 733 posiedzeń zorganizowanych w 2018 r. w porównaniu z 6 338 w 2010 r.; zwraca uwagę na inny ilościowy wskaźnik działalności, taki jak liczba aktów prawnych opublikowanych w Dzienniku Urzędowym – 1 210 w 2018 r. w porównaniu z 825 w 2010 r.;
12. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Rady we wdrażaniu „Planu działania na rzecz bardziej dynamicznego, elastycznego i opartego na współpracy Sekretariatu Generalnego Rady”; zwraca uwagę na kroki podjęte na rzecz dalszej poprawy zarządzania finansowego i wyników finansowych w Radzie za pomocą środków takich jak utworzenie Doradczego Komitetu Zarządzającego, przyjęcie wytycznych dotyczących wspólnych ram zarządzania projektami i grupami zadaniowymi oraz powołanie grupy zadaniowej ds. reorganizacji, a także przegląd regulaminu wewnętrznego po publikacji nowego rozporządzenia finansowego;
13. zwraca uwagę na sytuację dotyczącą budynku Rady, będącą przyczyną prowadzonych w 2018 r. intensywnych negocjacji z władzami belgijskimi, które, pomimo porozumienia w sprawie ostatecznej ceny projektu budynku „Europa”, nie przystąpiły do planowanej sprzedaży czterech przyległych działek; odnotowuje, że strony osiągnęły porozumienie w sprawie rozwiązania alternatywnego, w związku z czym nie zapłacono pierwotnej ceny za działki w wysokości 4 672 944 EUR;
14. wyraża zaniepokojenie z powodu alarmujących informacji przekazywanych przez media na temat budowy nowego budynku „Europa”; wzywa Radę do przeprowadzenia szczegółowego badania na temat głównego wykonawcy i całego łańcucha podwykonawców (według mediów nawet 12) oraz warunków pracy zatrudnionych pracowników i do przekazania parlamentarnej Komisji Kontroli Budżetowej wszystkich ustaleń;

15. zwraca uwagę, że zmienione ramy kontroli wewnętrznej weszły w życie 1 listopada 2018 r. i składają się z pięciu komponentów – środowisko kontroli, ocena ryzyka, działania kontrolne, działania informacyjno-komunikacyjne i działania monitorujące – a także z dodatkowych 17 zasad i 33 szczegółowych ustaleń z myślą o zapewnieniu wystarczającej pewności co do osiągnięcia wyznaczonych celów;
16. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w 2018 r. 92 % zaleceń z audytu wewnętrznego wydanych w latach 2015–2017 zostało wypełnionych lub ich wypełnianie było w toku; odnotowuje, że roczny program prac na 2018 r. dotyczący audytu wewnętrznego opiera się na zaktualizowanej ocenie ryzyka uwzględniającej przegląd rejestrów ryzyka i został skutecznie wdrożony; zwraca uwagę na obszary, w których przeprowadzono kontrole w 2018 r., takie jak zarządzanie techniczne, zamówienia publiczne w dziedzinie informatyki, usługi prawne i strategia komunikacji;
17. odnotowuje, że w związku z wnioskiem dotyczącym nowego porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie obowiązkowego rejestru służącego przejrzystości dla przedstawicieli grup interesu, obejmującego Parlament, Radę i Komisję, dostępnego w formacie nadającym się do odczytu maszynowego, w 2018 r. odbyły się dwie rundy negocjacji w ramach prezydencji bułgarskiej i jedna w 2019 r. podczas prezydencji rumuńskiej; przypomina decyzję Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich z 18 czerwca 2019 r., zgodnie z którą Sekretariat Generalny Rady powinien przechowywać pełną dokumentację wszelkich spotkań przedstawicieli grup interesu z przewodniczącym Rady Europejskiej oraz że dokumentacja ta powinna być podawana do wiadomości publicznej; ubolewa, że mimo wszystkich tych negocjacji Rada dotychczas nie przystąpiła do rejestru służącego przejrzystości, i wzywa Radę do podjęcia działań w następstwie negocjacji w celu osiągnięcia pozytywnych wyników, dzięki którym Rada zostanie ostatecznie uwzględniona w rejestrze; wzywa Radę, by wykazała rzeczywiste zaangażowanie na rzecz przestrzegania zasad przejrzystości i odpowiedzialności poprzez przyjęcie konkretnych środków i w oparciu o przykład, jaki dała prezydencja fińska; wzywa wszystkie trzy prezydencje, by dawały dobry przykład, odmawiając spotkań z niezarejestrowanymi lobbystami;
18. odnotowuje zalecenie Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich, by przewodniczący Rady Europejskiej i gabinet przewodniczącego publikowali pełny wykaz wszystkich odbywających się spotkań z lobbystami; wyraża rozczarowanie, że nowy przewodniczący Rady Europejskiej nie wdrożył jeszcze tego zalecenia; zwraca uwagę, że choć przewodniczący Rady Europejskiej najwyraźniej nie spotyka się z wieloma lobbystami, to jednak zasada przejrzystości lobbingu jest ważna; wzywa przewodniczącego Rady Europejskiej, aby dopilnował, żeby on sam i jego gabinet odmawiali wszelkich spotkań z niezarejestrowanymi lobbystami oraz proaktywnie publikowali wyczerpujący wykaz odbywających się spotkań z lobbystami; wzywa sekretariat Rady, aby zadbał o dostosowanie zasad etyki obowiązujących przewodniczącego Rady Europejskiej do zasad obowiązujących przewodniczącego Komisji, tak aby przepisy dotyczące „drzwi obrotowych” miały zastosowanie przez trzy lata i by wszelkie nowe funkcje związane z działaniami Unii wymagały formalnego zatwierdzenia;
19. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie Wydziału Usług Cyfrowych 1 lipca 2018 r. w ramach reorganizacji Sekretariatu Generalnego Rady; odnotowuje, że program informowania i zarządzania został opracowany w celu usprawnienia i cyfryzacji kluczowych procesów biznesowych poprzez stworzenie w pełni zintegrowanego systemu aplikacji i usług, który będzie dostępny dla użytkowników za pośrednictwem umożliwiającego współpracę, bezpiecznego cyfrowego miejsca pracy dla pracowników, prezydencji i delegatów;
20. zwraca uwagę na duży oddźwięk medialny i szczególnie wysoki poziom zainteresowania mediów negocjacjami w sprawie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii; z zadowoleniem przyjmuje nieustanny rozwój strony internetowej Rady oraz intensywne prace mające na celu zwiększenie liczby odbiorców wszystkich kanałów komunikacji (wzrost o 9 % osób korzystających ze strony internetowej, 13 % więcej fanów na Facebooku, 26 % więcej obserwatorów na Twitterze oraz 92 % więcej obserwatorów na Instagramie w porównaniu z rokiem poprzednim); zwraca uwagę na dużą liczbę briefingu i konferencji prasowych; zwraca uwagę na platformę informacyjną, która umożliwia prasie i mediom przeglądanie, pobieranie i umieszczanie nagrań wideo i zdjęć o wysokiej rozdzielczości należących do Rady; zachęca ponadto do korzystania z niezastrzeżonych platform sieci społecznościowych, ze zwróceniem szczególnej uwagi na ochronę danych użytkowników;

21. ponownie wyraża poparcie dla zaleceń Rzecznika Praw Obywatelskich dotyczących przejrzystości dyskusji ustawodawczych w organach przygotowawczych Rady ⁽²⁾; zwraca się do Rady o wzmoczenie wysiłków na rzecz zwiększenia możliwości śledzenia procesu legislacyjnego i uczynienia go przyjaznym dla czytelnika, do wprowadzenia przejrzystości w odniesieniu do kluczowych etapów procesu legislacyjnego oraz do zapewnienia systematycznego identyfikowania i publikowania w odpowiednim czasie, w formacie nadającym się do odczytu maszynowego, informacji na temat wkładu państw członkowskich (np. oświadczenia, propozycje zmian) do debat ustawodawczych podczas posiedzeń Rady, dyskusji przygotowawczych w Komitecie Stałych Przedstawicieli lub w którymkolwiek z organów przygotowawczych Rady; wzywa Radę do zwiększenia wysiłków na rzecz przejrzystości, między innymi poprzez publikowanie dokumentów ustawodawczych Rady, formalne protokołowanie posiedzeń organów przygotowawczych Rady dokumentujące stanowiska państw członkowskich i publikowanie tych protokołów oraz udostępnianie większej liczby dokumentów z rozmów trójstronnych zgodnie z zaleceniami Rzecznika Praw Obywatelskich; uznaje wysiłki Rady mające na celu poprawę przejrzystości dzięki wprowadzeniu zmian na stronie internetowej Rady oraz działalności jej wewnętrzznego zespołu ds. przejrzystości; wzywa Radę do wprowadzenia dalszych środków w celu osiągnięcia skutecznej polityki przejrzystości ułatwiającej ogółowi społeczeństwa śledzenie unijnego procesu legislacyjnego;
22. przypomina wnioski zawarte w sprawozdaniu specjalnym Rzecznika Praw Obywatelskich z dochodzenia strategicznego OI/2/2017/TE w sprawie przejrzystości procesu legislacyjnego Rady, z maja 2018 r., zgodnie z którymi „obecne praktyki Rady stanowią przypadek niewłaściwego administrowania”; przypomina o wspólnym dokumencie roboczym Belgii, Danii, Estonii, Irlandii, Łotwy, Luksemburga, Słowenii, Szwecji i Niderlandów z października 2019 r. w sprawie zwiększenia przejrzystości i rozliczalności UE, w którym konkretnie zwrócono się do Rady o „zwiększenie otwartości negocjacji trójstronnych poprzez systematyczne publikowanie dokumentów dotyczących ważnych etapów ustawodawczych”; zwraca się do Rady, aby w trosce o przejrzystość poważnie rozpatrzyła te zalecenia i przedstawiła Parlamentowi sprawozdanie;
23. wyraża głębokie zaniepokojenie w związku z informacjami przekazywanymi przez europejskie media na temat sponsoringu korporacyjnego państw członkowskich, które sprawują prezydencję Rady, oraz podziela obawy wyrażane w tej sprawie przez obywateli Unii i posłów do Parlamentu Europejskiego; uznaje, że od państw członkowskich oczekuje się finansowania ich własnej prezydencji, i ubolewa, że w ostatnich latach korzystanie ze sponsoringu korporacyjnego w celu pokrycia niektórych związanych z nią wydatków stało się powszechną praktyką; wyraża głębokie zaniepokojenie możliwą szkodą dla reputacji i ryzykiem utraty zaufania, jakie z powodu tej praktyki może ponieść Unia, jej instytucje, a w szczególności Rada w oczach obywateli Unii; zauważa, że Rada twierdzi, iż kwestia sponsoringu pozostaje w wyłącznej gestii państwa członkowskiego sprawującego prezydencję; podziela zdanie Rzecznika Praw Obywatelskich, że opinia publiczna nie dokonuje rozróżnienia między prezydencją Rady a państwem członkowskim sprawującym prezydencję; w pełni popiera ocenę Rzecznika Praw Obywatelskich i jego zalecenie ⁽³⁾ dla Rady, aby wydała państwom członkowskim wytyczne w tej sprawie; ponadto zdecydowanie zaleca Radzie, aby rozważyła włączenie prezydencji do budżetu; zwraca się do Rady, by przekazała te obawy państwom członkowskim, w szczególności obecnym trzem prezydencjom, aby poważnie wzięła te zalecenia pod rozwagę i przedstawiła Parlamentowi sprawozdanie;
24. zwraca się o dostosowanie kodeksu postępowania przewodniczącego Rady Europejskiej do kodeksu Komisji i Parlamentu, tak aby działalność związana z prawodawstwem Unii wymagała formalnego zatwierdzenia przez okres trzech lat od momentu opuszczenia Rady;
25. jest głęboko zaniepokojony zarzutami dotyczącymi konfliktu interesów stawianymi niektórym przedstawicielom państw członkowskich uczestniczącym w podejmowaniu decyzji politycznych i budżetowych na wysokim szczeblu; zwraca się do Rady o zadbanie o to, by przedstawiciele państw członkowskich, którzy bezpośrednio korzystają z unijnych dotacji dla przedsiębiorstw będących ich własnością, nie uczestniczyli w odnośnych dyskusjach politycznych lub budżetowych ani w głosowaniu; ponadto zwraca się do Rady o przyłączenie się do apelu Parlamentu do Komisji, by zaproponowała nowe procedury kontroli, które przyspieszą badanie pilnych i poważnych przypadków konfliktu interesów oraz zapewnią odpowiednie informowanie Parlamentu o wnioskach z kontroli;
26. ubolewa, że Rada ponownie nie udzieliła odpowiedzi na pisemne pytania wystosowane przez Parlament oraz że sekretarz generalny Rady nie wziął udziału w wysłuchaniu zorganizowanym 12 listopada 2019 r. w związku z coroczną procedurą udzielania absolutorium, co dowodzi stałego i całkowitego braku współpracy ze strony Rady; podkreśla, że wydatki Rady należy kontrolować w taki sam sposób jak wydatki innych instytucji, oraz wskazuje, że podstawowe elementy takiej kontroli określono w rezolucjach w sprawie udzielania absolutorium przyjętych w ostatnich latach; podkreśla, że Parlament jest jedyną instytucją bezpośrednio wybieraną przez obywateli Unii oraz że jego rola w procedurze udzielania absolutorium jest bezpośrednio powiązana z prawem obywateli do otrzymywania informacji na temat sposobu wydatkowania publicznych pieniędzy;

⁽²⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 stycznia 2019 r. w sprawie dochodzenia strategicznego OI/2/2017 Rzecznika Praw Obywatelskich dotyczącego przejrzystości podczas dyskusji ustawodawczych w organach przygotowawczych Rady UE (Teksty przyjęte, P8_TA(2019)0045).

⁽³⁾ Zalecenie Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w sprawie 1069/2019/MIG dotyczące sponsorowania prezydencji Rady Unii Europejskiej.

Przyszła współpraca między Radą a Parlamentem

27. zwraca uwagę, że rola Parlamentu w odniesieniu do absolutorium z wykonania budżetu jest ustanowiona w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w rozporządzeniu finansowym i w Regulaminie Parlamentu;
28. zwraca uwagę, że zgodnie z art. 319 TFUE Parlament na zalecenie Rady udziela Komisji absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii; zwraca uwagę, że rola Rady, będącej instytucją przedkładającą zalecenia w procedurze udzielania absolutorium, jest w pełni uznawana;
29. zwraca uwagę na uprawnienia Parlamentu do udzielania absolutorium na podstawie art. 316, 317 i 319 TFUE, zgodnie z obecną interpretacją i praktyką, mianowicie do udzielania absolutorium w odniesieniu do każdego działu w budżecie z osobna, tak aby utrzymać przejrzystość i zapewnić demokratyczną rozliczalność przed podatnikami Unii;
30. jest zdania, że należy odróżnić różne role poszczególnych instytucji w procedurze udzielania absolutorium, w związku z czym należy wykluczyć równoważną i wzajemną rolę obu instytucji w rocznej procedurze udzielania absolutorium;
31. przypomina, że w myśl art. 316 i 335 TFUE instytucje korzystają z autonomii administracyjnej, a ich wydatki są określone w odrębnych częściach budżetu; zwraca uwagę, że zgodnie z art. 59 rozporządzenia finansowego poszczególne instytucje są indywidualnie odpowiedzialne za wykonanie swoich budżetów; podkreśla znaczenie, jakie ma odpowiedzialne i profesjonalne wykonywanie budżetów przez instytucje;
32. zwraca uwagę, że w ciągu niemal dwudziestu lat Parlament rozwinął praktykę udzielania absolutorium wszystkim instytucjom i organom Unii; przypomina, że Parlament udziela absolutorium instytucjom i organom Unii po rozpatrzeniu przedłożonych dokumentów oraz odpowiedzi udzielonych na pisemne kwestionariusze i po wysłuchaniu ich sekretarzy generalnych; zwraca uwagę, że wszystkie instytucje i organy Unii zgadzają się uczestniczyć w procedurze udzielania absolutorium przez Parlament, przy czym jedynym wyjątkiem jest Rada; ubolewa, że Rada odmówiła udzielenia odpowiedzi na pytania przedłożone przez parlamentarną Komisję Kontroli Budżetowej 12 listopada 2019 r.;
33. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Rada wykazała gotowość do osiągnięcia porozumienia z Parlamentem co do sposobów współpracy w procedurze udzielania absolutorium;
34. ubolewa, że brak współpracy ze strony Rady w procedurze udzielania absolutorium spowodował, iż od roku budżetowego 2009 r. Parlament odmawia udzielenia absolutorium sekretarzowi generalnemu Rady;
35. podkreśla potrzebę opracowania protokołu ustaleń między Radą a Parlamentem w celu znalezienia rozwiązań dla utrzymujących się od dawna różnic poglądów między Radą a Parlamentem na temat obecnej praktyki udzielania absolutorium;
36. z zadowoleniem przyjmuje zatwierdzenie składu nowo mianowanego zespołu negocyjacyjnego Parlamentu; wzywa zespół negocyjacyjny do zapewnienia pełnej zgodności umowy ze stanowiskiem popartym przez parlamentarną Komisję Kontroli Budżetowej w lutym 2020 r.; zachęca Radę do wznowienia negocjacji bez dalszej zbędnej zwłoki;
37. uważa, że odpowiedzi na szereg powtarzających się pytań zawartych w kwestionariuszach do różnych instytucji, organów i agencji, takie jak te dotyczące równowagi płci i równowagi geograficznej, konfliktu interesów, lobbingu i ochrony sygnalistów, mogłyby zostać uwzględnione w sprawozdaniu z oceny dotyczącym finansów Unii sporządzonym zgodnie z art. 318 TFUE, o ile kwestie te mają związek z wykonaniem budżetu; przypomina, że sprawozdanie, o którym mowa w art. 318 TFUE, jest wyraźnie wymienione w art. 319 ust. 1 TFUE jako jeden z dokumentów, które należy rozpatrzyć w kontekście procedury udzielania absolutorium;
38. przypomina, że zgodnie z rozporządzeniem finansowym każda instytucja i każdy organ są zobowiązane do podejmowania stosownych działań w odpowiedzi na uwagi towarzyszące decyzji Parlamentu w sprawie absolutorium oraz do składania sprawozdań na temat środków podjętych w związku z tymi uwagami; podkreśla, że odmowa zastosowania się do tego wymogu przez instytucję, po wezwaniu do działania, może skutkować skargą na bezczynność na podstawie art. 265 TFUE;

39. z zadowoleniem przyjmuje oświadczenia nominowanej wiceprzewodniczącej Věry Jourové i nominowanego komisarza Johannes Hahna podczas wysłuchań przed Parlamentem, że są oni gotowi zaangażować się w tę sprawę, aby przyczynić się do osiągnięcia większej przejrzystości w zakresie wykonania budżetu Rady; wskazuje na orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej dotyczące prawa podatków i opinii publicznej do otrzymywania informacji o wykorzystaniu dochodów publicznych;
 40. uważa, że zobowiązania podjęte przez tych komisarzy stanowią pozytywną zmianę postawy w stosunku do stanowiska zajmowanego dotychczas przez Komisję wyrażonego w piśmie z dnia 23 stycznia 2014 r., w którym stwierdzono, że nie należy oczekiwać od Komisji nadzorowania wykonania budżetów pozostałych instytucji;
 41. zwraca się do Rady, by wywiązywała się ze swej szczególnej roli i przekazywała zalecenia w sprawie absolutorium dotyczące innych instytucji Unii.
-